

කුරුඩිගමික ජාතකය

තවද ගාස්තා වූ සර්වයුයන් වහන්සේ වෙළවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි දේවදත්ත ස්ථීරියන් සර්වයුයන් වහන්සේ නසන්ට කළ උත්සායක් නිමා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

එ් කෙසේද යත්

එක් දච්චයක් ධම්පයනා මණ්ඩපයෙහි රස්වූ මාලුවැන් වහන්සේ දේවදත්ත ස්ථීරියන් බුදුන් නසන්ට කළ උත්සාහය කියකියා වැඩ උන් සේක්. එතනට සර්වයුයන් වහන්සේ වැඩ මහණෙහි මාංශනාට පුර්වහාගයෙහි කිහිම් කරාවකින් යුත්තුව උනුදයි විවාරා වදාරා එපවත් පළමුත් දේවදත්ත ස්ථීරියෝ මහන්වූ උත්සාහ කලෝ වේදයි වදාරා එ් කෙසේදයි ආරාධිත වූ සර්වයුයන් වහන්සේ ඉකත් වත් දක්වා වදාල සේක්.

එ් කෙසේද යත්

යටගිය දච්ච බරණැස් තුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජ්පුරුණෙකෙනෙක් රාජ්‍යය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්ත්වයන් වහන්දේ කුරුගමාග ජාතකයෙහි ඉපිද විලක් සම්පයෙහි ගසක් මුළ වාසය කරණ සේක්, එ විල වසන්නාවූ ඉදිඩුවෙකු හා ගසෙක වාසය කරන්නාවූ කැරලයෙකු හා බෝධිසත්ත්වයෝ මිතුව වසන්නාවූ එසමයෙහි එක් වැද්දෙක් බෝධිසත්ත්වයන් වසන්නාවූ ගස සම්පයෙහි වරමන් දෙන් ඉදිකරණලද උගුලක් සලස්වාලිය. බෝධිසත්ත්වයෝ උගුලෙහි පෙරයම බැඳුනාහ. වරපාත් එමල වරපට කඩාගත නොවී මරණප්‍රාප්‍රාග වශයෙන් ඇඟිඩු. එ අඩ අසා කැරලා හා ඉදිඩුවා එතනට අවුත් යහළවාට දුක්ඛය පැමිණි කළ ගලවාගන්ට උවමනාවේදයි සිතා කැරලා ඉදිඩුවාට කියන්නේ සබඳ ඉදිඩුවාතෙනි තුෂ්‍රගේ කට දත් ඇත් ඇත්. එසේහෙයින් තුෂ්‍ර වරමන්ද කපන්න මම වැද්දාගේ ගෙට ගොස් මෙතනට ආනොදේම් කියා ඉදිඩුවා වරමන්ද කපන්නට සලස්වා තෙමේ වැද්දාගේ ගෙට ගොස් වැද්දාගේ ඉදිරියේ දොරපලය පිට උන්නේය. වැදි ඉරපාන් වන්නට තැකැත්වේලා තබා තැගිට තෙබෙගත් අත් ඇතිව යන්වන එ වෙළාවට කැරලා කැරල්ජ්බේදය අඩා පියාපත් තබා මූනට ගැසිය. එවිට වැදි කාලකන්නි පක්ෂියා ඇගගැසීනැයි කියා පෙරලා ගෙට වැදිගියේය. එවිට කැරලා සිතන්නේ දෙවැනි ආවර නික්මෙන්නේ පැලදෙරනැයි සිතා පැලදෙර පලය පිට උන්නේය. එ වෙගාවය වැදිත් ඉදිරියේ දොරින් නික්මුණු හෙයින් කැරලා ඇග ගැසින පැලදෙරින් යෙම් සිතා පැලදෙර බලා නික්මිණි. එවිටත් කැරලා ඇග ගැසිනි. එ වෙළාවටත් කාලකන්නි පක්ෂියා ඇග ගැසිනැයි කියාත් වැළක මා නික්මුණු වේලේ පක්ෂියා ඇග ගැනීසිනැයි කියා ර් තොගොස් උදිසනක්සේ යෙම් සිතා ර් වැදනිදා පාන්වූ දොරින් පැයක් ගියවෙලේ නික්මිනි උ නික්මුණු පවත් කැරලා වහා ගොස් මුවාට කිව. එ වෙළාවට ඉදිඩුන් තමාගේ කඩාගත්විලින් වරපට කඩාගෙන තුන්පටකින් දෙපටක් කපාහළ. දත් වැමිමෙන්නාසේ මහන් වේදනාවට පැමිණ කටින් ලේගොසින් අසේනිව වැදහොත්තේය. එ මුවා එවිට වැද්දවූ තෙබ ඇතිව ගෙණජන්නවුන් දක් අරාපිතුයේය. වරපට කඩාගෙන වහා වැද්දවන, කැරලා ගසට තැගෙය. ඉදිඩුවා රෙගෙන පසුකියේලාලා කනුවක් පිට එල්වාලිය. එවිට බෝධිසත්ත්වයෝ ඉදිඩුවාට වූ වද දක වැද්දවුට ලංනොවනුදුරුව පෙණ තාවූය වැදි මුවාපසුපස්සේ නික්මුන. මුවා අතට අසුවන්නාසේ ගැලී ගැලී නික්ම වැද්දවූ මහවනයේ ලා මුවා ලංවුමගින් ඉදිඩුවා උන්තැනට වහා අවුත් අගබාලා පසුකිය ඉරා ඉදුබා මැත්කොට කියන්නේ ඉදුබ තොසින් දියට වැදුයට කැරලා තොසින් වෘක්ෂයට පැන තැගෙවයි කියා එ අර්ථය ප්‍රකාශ කොට දක්වන සර්වයුයන් වහන්සේ මහණෙහි එ මුවා කි නියායෙන්ම ඉදුබාන් දියට බට කැරලා ඔබිවට ගියේය. මුවාත් වනයට වැදි දෙවැනිව එතන්ට අවුත් ඉදුබා තොදුන සිස්වූ පසුකිය හැරගෙන තමා ගෙටම ගියේය. වදාරා කුරුඩිගමික ජාතකය නිමවා වදාල සේක්. එසමයෙහි වැදිතෙම දේවදත්ත ස්ථීරිය. ඉදිඩුවා නම් මොද්ගලුයාන ස්ථීරිය. කැරලා නම් ගාරීපුනු ස්ථීරිය. කුරුගමිගට උපන්නෙම් බුදුවූ මම්මයයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාල සේක්.